

Sygn. akt IV U 905/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący: SSO Lidia Łataś

Protokolant: Anna Tomasz

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2016 r. w Częstochowie

sprawy K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

z udziałem zainteresowanej I. S.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym, o ustalenie podstawy wymiaru składek

na skutek odwołania K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 12 maja 2016 r. Nr (...)

1. **oddala odwołanie;**

2. **zasądza od odwołującego K. S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. kwotę 7200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt IV U 905/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 maja 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. stwierdził, że I. S. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu w okresie od

11 lipca 2009r. do 18 czerwca 2015r. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę

w firmie (...) w C. i podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od

11 lipca 2009r. do 18 czerwca 2015r. z tytułu współpracy przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej płatnika składek E. K. S.

w C. oraz ustalił podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne-rentowe, wypadkowe i zdrowotne.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że płatnik składek zawarł umowę o pracę z I. W. (obecnie S.) od 3 listopada 2008r. na czas nieokreślony na stanowisko kierownika małego przedsiębiorstwa w handlu detalicznym, na cały etat, z wynagrodzeniem w kwocie 900,80 zł. Jako miejsce

wykonywania pracy wskazano adres C., ul. (...). Z tytułu zawartej umowy o pracę I. W. (obecnie S.) została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych w charakterze pracownika w okresie od 3 listopada 2008r. do nadal. Płatnik składek aneksami do zawartej umowy zmieniał kwotę wynagrodzenia za pracę, a pozostałe warunki zatrudnienia pozostały bez zmian. Aneksem z dnia 1 stycznia 2009r. płatnik składek K. S. ustalił kwotę wynagrodzenia na kwotę 1.020,80 zł, aneksem z dnia 1 listopada 2009r. na kwotę 1.276,00 zł, aneksem z dnia 1 stycznia 2010r. na kwotę 1.317,00zł, aneksem z dnia 1 stycznia 2011r. na kwotę 1.386,00 zł, aneksem z dnia 1 stycznia 2012r. na kwotę 1.500,00 zł, aneksem z dnia 1 stycznia 2013r. na kwotę 1.600,00 zł, aneksem z dnia 1 stycznia 2014r. na kwotę 1.680,00 zł, aneksem z dnia 31 grudnia 2014r. na kwotę 1.750,00zł. Z zeznań płatnika składek złożonych do protokołu przesłuchania w dniach 25 stycznia 2016r. i 2 lutego 2016r. wynika, że zawarł związek małżeński z I. W. (obecnie S.) w dniu 11 lipca 2009r. Nie ma orzeczonej separacji ani rozwodu. Działalność gospodarczą prowadzi w zakresie sprzedaży detalicznej prowadzonej w niewyspecjalizowanych sklepach z przewagą żywności, napojów i wyrobów tytoniowych. Obecnie działalność gospodarcza prowadzona jest w zakresie sprzedaży internetowej pod adresem ul. (...) w C.. Zameldowany jest pod adresem C., ul. (...) w C., a I. S. w okresie od lipca 2009r. do czerwca 2015r. była zameldowana i mieszkała pod adresem C., ul. (...). I. S. została zatrudniona na podstawie umowy o pracę jako kierownik małego przedsiębiorstwa oraz do obsługi sklepu internetowego. Do zakresu obowiązków wynikających z umowy o pracę należało: realizowanie zamówień internetowych, pakowanie przesyłek, wystawianie produktów na stronie internetowej, sporządzanie opisów produktów. I. S. podlegali zatrudnieni w firmie pracownicy. Z treści złożonych zeznań przez płatnika składek wynika, że płatnik składek i I. S. posiadali różne adresy zamieszkania. Ten stan prawny pozostaje bez znaczenia dla ustaleń poprawności zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego I. S. jako osoby współpracującej biorąc pod uwagę, że płatnik składek i jego żona I. S. nie mają orzeczonego rozwodu, bądź separacji. ZUS podnosił przy tym, iż w wyroku z dnia 3 marca 1999r. sygn. akt II UKN 504/98 Sąd Najwyższy wskazał, iż o prowadzeniu wspólnego gospodarstwa domowego decyduje więź gospodarczo-rodzinna istniejąca między określonymi osobami. Nie ma znaczenia, czy osoby te są zameldowane w tym samym lokalu mieszkalnym.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył płatnik składek K. S.. Wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, iż zainteresowana I. S. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnym, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu w okresie od 11 lipca 2009 roku do 18 czerwca 2015 roku z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w firmie (...) z siedzibą: ul. (...), (...)-(...) C. oraz zasądzenie od organu rentowego na jego rzecz kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania płatnik składek podnosił, iż z zaskarżoną decyzją nie można się zgodzić, albowiem I. S. we wskazanym powyżej okresie czasu była zatrudniona w firmie (...) na podstawie umowy o pracę i w sposób rzetelny wykonywała swoje obowiązki pracownicze polegające na pracy sprzedawcy, a w późniejszym czasie w przeważającej części na obsłudze transakcji związanych ze sprzedażą internetową wskazanych przez płatnika jako pracodawcę. Podkreślał, iż w czasie zatrudnienia ubezpieczonej w firmie (...) pracę sprzedawców oraz przedstawicieli handlowych wykonywali również inni pracownicy, bowiem przedmiotem działalności gospodarczej prowadzonej przez płatnika jest właśnie sprzedaż detaliczna, w tym sprzedaż internetowa. Ubezpieczona została zgodnie z przepisami prawa pracy poinformowana o zakresie powierzonych obowiązków, godzinach i warunkach pracy, a także przysługujących jej uprawnieniach, co zostało ustalone w toku postępowania przed organem rentowym. Ubezpieczona I. S., pomimo zawarcia w dniu 11 lipca 2009 roku związku małżeńskiego z K. S. w dalszym ciągu wykonywała powierzone w listopadzie 2008 roku obowiązki wynikające z zawartej wówczas umowy o pracę. Zaznaczał, że ubezpieczona regularnie otrzymywała za wykonywaną pracę należne wynagrodzenie w określonej z góry wysokości. Płatnik K. S. i ubezpieczona I. S., pomimo zawarcia w dniu 11 lipca 2009 roku związku małżeńskiego nigdy nie rozpoczęli prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego, przez co w konsekwencji nigdy nie powstała pomiędzy nimi jakakolwiek więź gospodarcza. Płatnik zamieszkuje przy ul. (...) w C., natomiast ubezpieczona I. S. początkowo mieszkała przy ul. (...) w C., a obecnie wraz z małoletnim synem O. zamieszkuje przy ul. (...) w C.. Strony oddzielnie i samodzielnie podejmują wszelkie decyzje związane ze swoimi gospodarstwami domowymi. Odwołujący podnosił, że art. 23 k.r.o. zaznaczający obowiązki małżonków w żaden sposób nie nakazuje im wspólnego zamieszkiwania i prowadzenia gospodarstwa domowego. Ponadto niewątpliwie praca świadczona na

rzecz płatnika przez jego żonę była takiego rodzaju, aby w sposób znaczący przyczyniała się do uzyskania dochodu z tej działalności na danym pułapie. Aktualnie I. S. w związku z narodzinami syna O. (data urodzenia: (...)) przebywa na urlopie wychowawczym, natomiast przedsiębiorstwo płatnika utrzymuje swoje przychody na stałym poziomie. Zdaniem odwołującego każdorazowe uznanie członka rodziny, który zawarł umowę o pracę z osobą bliską w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, jako osobę współpracującą, prowadzi do dokonania w żaden sposób nieuzasadnionej wykładni rozszerzającej tego pojęcia. Do odwołania załączył książeczki opłat i rachunki wystawione dla A. W. na mieszkanie przy ul. (...) w C..

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, wywodząc jak w zaskarżonej decyzji oraz zasądzenie kosztów postępowania sądowego na jego rzecz zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Zainteresowana I. S. przyłączyła się do odwołania płatnika składek.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

K. S. prowadzi od 15 marca 2007r. pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą E. w C.. Odwołujący prowadził punkty handlowe w C. przy ul. (...), gdzie prowadzono fast-food oraz w Centrum Handlowym (...), gdzie była sprzedawana odzież sportowa, obuwie. Ponadto prowadził punkt w C. przy ul. (...) przez około 2 lata od 2011r. Na przełomie 2011/2012 zlikwidował stoisko w (...). Od około 2013r. odwołujący prowadził działalność jedynie w zakresie sklepu internetowego.

I. W. (od 11 lipca 2009r. – S.) została zatrudniona przez K. S. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 3 listopada 2008r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierownika małego przedsiębiorstwa w handlu detalicznym za wynagrodzeniem w wysokości 900,80 zł miesięcznie. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano ul. 11 listopada 1/3, czyli adres odnoszący się do (...). W związku z zawartą umową o pracę zainteresowana przedłożyła zaświadczenie lekarskie z dnia 3 listopada 2008r. stwierdzające brak przeciwwskazań do pracy na stanowisku kierownika małego przedsiębiorstwa, w którym wskazano na nazwisko zainteresowanej – S.. Przedłożyła również zaświadczenie o ukończeniu szkolenia okresowego w dziedzinie bhp dla kierujących pracownikami w okresie od 16 marca 2009r. do 30 marca 2009r., które zostało wydane w dniu 30 marca 2009r. dla zainteresowanej jako I. S.. Aneksem z dnia 1 stycznia 2009r. płatnik składek K. S. ustalił kwotę wynagrodzenia na kwotę 1.020,80 zł, aneksem z dnia 1 listopada 2009r. na kwotę 1.276,00 zł. Kolejnymi aneksami wynagrodzenie zainteresowanej podwyższano do bieżącej kwoty minimalnego wynagrodzenia. W spornym okresie odwołujący zatrudniał łącznie z zainteresowaną nie więcej niż 2 osoby. Byli to między innymi w różnych okresach jego rodzice oraz od maja 2012r. A. G., która zatrudniona była na część etatu.

W początkowym okresie zainteresowana pracowała w sklepie w Centrum Handlowym (...). Do miejsca tego przychodzili wspólnie odwołujący i zainteresowana. Sprzedawali na miejscu towary, ponadto prowadzili sprzedaż internetową w związku z czym pakowali rzeczy, adresowali przesyłki. Oboje wykonywali podobne czynności. Następnie w okresie istnienia punktu przy ul. (...) zainteresowana wykonywała czynności w tym miejscu. Gdy odwołujący zlikwidował wszystkie punkty sprzedaży bezpośredniej zajmowała się sprzedażą internetową, a czynności z tym związane wykonywała przy ul. (...). W okresie gdy funkcjonowały punkty sprzedaży to zainteresowana wykonywała pracę w godzinach ich otwarcia. Natomiast w okresie gdy prowadzona była jedynie sprzedaż internetowa czas jej pracy zależał od ilości zleceń i zamówień, które miała przygotować. Czynności z tym związane zajmowały jej 2-3 godziny, czasem dłużej. Zainteresowana przed urodzeniem syna dwukrotnie nie donosiła ciąży. Odwołująca była niezdolna do pracy w okresach od 28 lutego 2012r. do 3 kwietnia 2012r., od 30 października 2013r. do 19 listopada 2013r., od 2 stycznia 2014r. do 19 czerwca 2014r. Po urodzeniu dziecka w dniu 20 czerwca 2014r. korzystała z urlopu macierzyńskiego, a na okres od 19 czerwca 2015r. do 18 czerwca 2018r. został jej udzielony urlop wychowawczy. W okresie nieobecności zainteresowanej w pracy z powodu choroby firmę prowadził odwołujący.

I. S. i K. S. stanowili parę od 2006-2007 roku. W dniu 11 lipca 2009r. wstąpili w związek małżeński. Nie ustanowili odrębności majątkowej. Po zawarciu związku małżeńskiego zainteresowana zamieszkiwała przy ul. (...) w C. wspólnie z ojcem i siostrą. Odwołujący zamieszkiwał natomiast w C. przy ul. (...), w miejscu prowadzenia działalności

gospodarczej, w mieszkaniu stanowiącym własność jego matki. Gdy zainteresowana mieszkała przy ul. (...) odwołujący wspierał ją w jej wydatkach finansowych, a po urodzeniu dziecka w wydatkach związanych z jego utrzymaniem. Od 2015r. zainteresowana wspólnie z synem zamieszkuje przy ul. (...) w C. w szeregowce stanowiącej własność odwołującego. W miejscu tym zamieszkuje również matka odwołującego. Koszty eksploatacji tego domu ponoszą wspólnie odwołujący i zainteresowana. Po zawarciu związku małżeńskiego małżonkowie wyjeżdżali na wspólne wczasy, na wypoczynek. Koszty z tym związane pokrywał odwołujący. Małżonkowie składali wspólne zeznania podatkowe.

dowód: akta ZUS, zeznania świadków: A. U. (k. 50v akt), J. J. (k. 50v-51 akt), O. W. (k. 51-51v akt), częściowo zeznania świadka A. W. (k. 51v-52 akt), częściowo wyjaśnienia odwołującego K. S. (k. 52-52v akt) oraz częściowo wyjaśnienia zainteresowanej I. S. (k. 52v-53 akt).

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2016r., poz. 963), jeżeli pracownik spełnia kryteria określone dla osób współpracujących, o których mowa w ust. 11 - dla celów ubezpieczeń społecznych jest traktowany jako osoba współpracująca.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się zatem do ustalenia czy w związku z wykonywaniem przez I. S. w spornym okresie czynności w ramach działalności męża winna być traktowana jako pracownik czy jako osoba współpracująca.

Wedle ust. 11 art. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za osobę współpracującą z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność (...), uważa się małżonka, dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione, rodziców, macochę i ojczyma oraz osoby przysposabiające, jeżeli pozostają z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym i współpracują przy prowadzeniu tej działalności (...).

Nie każde jednak wykonywanie czynności osoby bliskiej przedsiębiorcy oznacza, iż jest ona osobą współpracującą. W kwestii tej wypowiedział się Sąd Najwyższy (por. wyrok z dnia 23 kwietnia 2010r., sygn. II UK 315/09, LEX nr 604215; wyrok z dnia 6 stycznia 2009r., sygn. II UK 134/08, OSNP 2010/13-14/170). Na podstawie rozważań tego Sądu można wyciągnąć wniosek, iż aby możliwe było stwierdzenie, że doszło do współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej, konieczne jest wystąpienie łącznie takich elementów jak:

- 1) istotny dla działalności gospodarczej ciężar gatunkowy działań współpracownika;
- 2) bezpośredni związek z przedmiotem podjętej działalności;
- 3) stabilność i zorganizowanie;
- 4) znaczący czas i częstotliwość podejmowanych robót.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe potwierdza, iż charakter czynności wykonywanych przez I. S. w okresie od 11 lipca 2009r. do 18 czerwca 2015r. w ramach umowy o pracę zawartej z odwołującym wskazuje na ich wykonywanie w ramach współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej.

Przede wszystkim ciężar gatunkowy działań zainteresowanej miał istotne znaczenie dla prowadzonej działalności gospodarczej. Jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego zainteresowana w ramach działalności prowadzonej przez odwołującego wykonywała w znacznej mierze czynności tożsame z tymi wykonywanymi przez samego odwołującego. O tym, iż faktycznie był to istotny wkład w działalność gospodarczą odwołującego świadczą zresztą same jego wyjaśnienia. Ubezpieczona wraz z odwołującym wykonywała zarówno sprzedaż bezpośrednią, jak i następnie internetową, przygotowywała towar do wysyłki, pakowała, nadawała przesyłki itp. Niewątpliwie czynności

wykonywane przez zainteresowaną miały bezpośredni związek z działalnością, charakteryzowały się zorganizowaniem i ciągłością. Zainteresowana w okresie, w którym prowadzone były punkty stacjonarne wykonywała czynności w okresie ich otwarcia, natomiast w późniejszym okresie czas jej pracy uzależniony był od czynności koniecznych do wykonania, co zajmowało jej kilka godzin dziennie. Pomijając już, iż sposób wykonywania czynności w ostatnim okresie nie świadczy o wykonywaniu pełnowymiarowej pracy w ramach stosunku pracy, to niewątpliwie oznacza to, iż częstotliwość podejmowanych przez nią czynności wynikała bezpośrednio z potrzeb prowadzonej działalności i była do tych potrzeb adekwatna. Zainteresowana niewątpliwie współpracowała z odwołującym przy prowadzeniu działalności gospodarczej.

Zdaniem zainteresowanej i odwołującego nie została jednak spełniona przesłanka dotycząca prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego. Niewątpliwie warunkiem jaki jest konieczny do uznania danej osoby za osobę współpracującą z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą, jest zaliczenie tej osoby do kręgu osób najbliższych dla osoby prowadzącej działalność gospodarczą. Za osobę tę może być uznana tylko osoba, która poza łączącym ją z prowadzącym działalność gospodarczą pokrewieństwem, pozostaje z nim we wspólnym gospodarstwie domowym. Prowadzenie wspólnego gospodarstwa domowego oznacza natomiast wspólne zamieszkiwanie tych osób połączone ze wspólnym zaspokajaniem potrzeb życiowych, czyli ścisłą współpracą w załatwianiu spraw związanych z codziennym prowadzeniem domu (np. zakupy, opłata rachunków). Jak wskazuje się w orzecznictwie (por. uzasadnienie do wyroku SN z dnia 2 lutego 1996 r., II URN 56/95) ocena, czy osoba "pozostaje we wspólnym gospodarstwie domowym" zależy od okoliczności konkretnego przypadku, przy czym sam fakt wspólnego zamieszkiwania nie może tu mieć decydującego znaczenia (...). Cechami charakterystycznymi dla prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego może być udział i wzajemna ścisła współpraca w załatwianiu codziennych spraw związanych z prowadzeniem domu, niezarobkowanie i pozostawanie w związku z tym na całkowitym lub częściowym utrzymaniu osoby, z którą się gospodarstwo domowe prowadzi, a wszystko to dodatkowo uzupełnione cechami stałości, które tego typu sytuację charakteryzują". Jednocześnie fakt oddzielnego zamieszkiwania małżonków nie jest, w aktualnych realiach, sytuacją nietypową (np. praca w innym mieście, praca za granicą, jednego z małżonków) i nie jest okolicznością wystarczającą do stwierdzenia braku wspólnego gospodarstwa domowego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w G. z dnia 15 kwietnia 2016r., sygn. III AUa 1730/15, LEX nr 2057812; wyrok Sądu Apelacyjnego w B. z dnia 27 lutego 2013r., sygn. III AUa 511/12, LEX nr 1286463).

Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia stron i świadka A. W. (ojca zainteresowanej i teścia odwołującego) w zakresie w jakim wskazywali, iż nie miało miejsce wspólne finansowanie małżonków. Wskazać należy, iż z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje obowiązek przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny (art. 27 k.r.o.). Obowiązek przewidziany w tym przepisie obciąża małżonków stosownie do ich możliwości w zakresie świadczenia pracy własnej na rzecz rodziny i dotyczy całej rodziny w jej aktualnym kształcie. Obowiązek ten powstaje niezależnie od łączącego małżonków ustroju majątkowego. Tym niemniej w niniejszej sprawie między małżonkami istniała ustawowa wspólność majątkowa. Wynika z tego domniemanie, że małżonkowie wspólnie majątkowo działają dla dobra rodziny, którą założyli. Niewystarczające dla obalenia tego domniemania są wyjaśnienia stron bezpośrednio zainteresowanych określonym rozstrzygnięciem, iż tak nie było. Przy czym w sprzeczności z tymi wyjaśnieniami pozostają wyjaśnienia złożone przez K. S. na etapie postępowania przed ZUS. Wskazywał on bowiem, iż po przeniesieniu się zainteresowanej do domu przy ul. (...) koszty eksploatacji tego domu ponoszą wspólnie. Podał równocześnie, iż wcześniej gdy żona mieszkała przy ul. (...) również wspierał ją w jej wydatkach finansowych i wydatkach związanych z utrzymaniem dziecka. Na więź finansową łączącą małżonków wskazuje choćby fakt, że łączyła ich ustawowa wspólność małżeńska, jak i okoliczność, że składali wspólne zeznania podatkowe. Jednocześnie trudno przyjąć, że odwołujący wspierał finansowo żonę dopiero po urodzeniu syna. Jak wynika bowiem z wyjaśnień odwołującego zainteresowana była już wcześniej dwukrotnie w ciąży z odwołującym. Sprzeczne z doświadczeniem życiowym byłoby przyjęcie, że mąż żony będącej w ciąży z jego dzieckiem w żaden sposób nie przyczynia się do jej utrzymania, czy pomocy. Na fakt, iż małżeństwo odwołującego i zainteresowanej funkcjonowało w normalny sposób wskazuje choćby okoliczność, iż wspólnie spędzali wolny czas, odwołujący finansował wspólne wyjazdy.

Należało zatem przyjąć, iż zainteresowaną i odwołującego w okresie spornym łączyła więź ekonomiczna, współpraca przy załatwianiu spraw rodziny którą założyli, realizacja i uczestnictwo w jej bieżących potrzebach i wydarzeniach, co wystarcza dla stwierdzenia prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego.

W konsekwencji uznając zaskarżoną decyzję za prawidłową Sąd, na podstawie wyżej powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie ubezpieczonego.

W sprawie o ustalenie istnienia bądź nieistnienia stosunku ubezpieczenia społecznego lub jego zakresu (o objęciu obowiązkiem ubezpieczenia społecznego; o podleganie ubezpieczeniom społecznym) do niezbędnych kosztów procesu zalicza się wynagrodzenie reprezentującego stronę radcy prawnego, biorąc za podstawę zasądzenia opłaty za jego czynności z tytułu zastępstwa prawnego stawki minimalne określone w § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.) (por. mającą moc zasady prawnej uchwałę Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów, z dnia 20 lipca 2016r., sygn. III UZP 2/16, Biul.SN 2016/7/19-20). Orzeczenie to wydane zostało co prawda na gruncie poprzednio obowiązującego rozporządzenia, ale wobec tożsamości regulacji zachowuje pełną aktualność również na gruncie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz. 1804). Wobec powyższego o kosztach zastępstwa procesowego orzeczono zgodnie z § 2 pkt 6 wymienionego wyżej rozporządzenia, a także § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2016r., poz. 1667). Wartością przedmiotu sporu w sprawie o objęciu ubezpieczeniem społecznym jest suma składek należnych za sporny okres, która to kwota przekracza 50 tys. zł.